

Legea nr. 8/1996

Legea nr. 8 din 14.03.1996

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 60 din 26.03.1996

privind drepturi de autor si drepturi conexe

TITLUL I

Dreptul de autor

PARTEA I

Dispozitii generale

CAPITOLUL I

Dispozitii introductive

Art. 1. – (1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau stiintifice, precum si asupra oricaror asemenea opere de creatie intelectuala, este recunoscut si garantat in conditiile prezentei legi. Acest drept este legat de persoana autorului si comporta atribute de ordin moral si patrimonial.

(2) Opera de creatie intelectuala este recunoscuta si protejata, independent de aducerea la cunostinta publica, prin simplul fapt al realizarii ei, chiar neterminata.

Art. 2. – Recunoasterea drepturilor prevazute in prezenta lege nu prejudiciaza si nu exclude protectia acordata prin alte dispozitii legale.

CAPITOLUL II

Subiectul dreptului de autor

Art. 3. – (1) Este autor persoana fizica sau persoanele fizice care au creat opera.

(2) In cazurile expres prevazute de lege, pot beneficia de protectia acordata autorului persoanele juridice si persoanele fizice altele decat autorul.

(3) Calitatea de subiect al dreptului de autor se poate transmite in conditiile legii.

Art. 4. – (1) Se prezuma a fi autor, pana la proba contrara, persoana sub numele careia opera a fost adusa pentru prima data la cunostinta publica.

(2) Cand opera a fost adusa la cunostinta publica sub forma anonima sau sub un pseudonim care nu permite identificarea autorului, dreptul de autor se exercita de catre persoana fizica sau juridica ce o face publica numai cu consimtamantul autorului, atat timp cat acesta nu-si dezvaluie identitatea.

Art. 5. – (1) Este opera comuna opera creata de mai multi coautori, in colaborare.

(2) Dreptul de autor asupra operei comune apartine coautorilor acesteia, intre care unul poate fi autorul principal, in conditiile prezentei legi.

(3) In lipsa unei conventii contrare, coautorii nu pot exploata opera decat de comun acord. Refuzul consimtamantului din partea oricaruia dintre coautori trebuie sa fie temeinic justificat.

(4) In cazul in care contributia fiecarui coautor este distincta, aceasta poate fi exploatarea separat, cu conditia sa nu se prejudicieze exploatarea operei comune sau drepturile celorlalti coautori.

(5) In cazul utilizarii operei create in colaborare, remuneratia se cuvine coautorilor in proportiile pe care acestia le-au convenit. In lipsa unei conventii, remuneratia se imparte proportional cu partile de contributie ale autorilor sau in mod egal, daca acestea nu se pot stabili.

Art. 6. – (1) Este opera colectiva opera in care contributiile personale ale coautorilor formeaza un tot, fara a fi posibil, data fiind natura operei, sa se atribuiе un drept distinct vreunuia dintre coautori asupra ansamblului operei create.

(2) In lipsa unei conventii contrare, dreptul de autor asupra operei colective apartine persoanei fizice sau juridice din initiativa, sub responsabilitatea si sub numele careia a fost creata.

CAPITOLUL III

Obiectul dreptului de autor

Art. 7. – Constituie obiect al dreptului de autor operele originale de creatie intelectuala in domeniul literar, artistic sau stiintific, oricare ar fi modalitatea de creatie, modul sau forma concreta de exprimare si independent de valoarea si destinatia lor, cum sunt:

a) scrierile literare si publicistice, conferintele, predicile, pledoariile, prelegerile si orice alte opere scrise sau orale, precum si programele pentru calculator;

b) operele stiintifice, scrise sau orale, cum ar fi: comunicările, studiile, cursurile universitare, manualele scolare, proiectele si documentatiile stiintifice;

c) compozitiile muzicale cu sau fara text;

d) operele dramatice, dramatico-muzicale, operele coregrafice si pantomimele;

e) operele cinematografice, precum si orice alte opere audiovizuale;

f) operele fotografice, precum si orice alte opere exprimate printr-un procedeu analog fotografiei;

g) operele de arta plastica, cum ar fi: operele de sculptura, pictura, grafica, gravura, litografie, arta monumentala, scenografie, tapiserie, ceramica, plastica sticlei si a metalului, precum si operele de arta aplicata produselor destinate unei utilizari practice;

h) operele de arhitectura, inclusiv plansele, machetele si lucrarile grafice ce formeaza proiectele de arhitectura;

i) lucrarile plastice, hartile si desenele din domeniul topografiei, geografiei si stiintei in general.

Art. 8. – Fara a prejudicia drepturile autorilor operei originale, constituie, de asemenea, obiect al dreptului de autor operele derivate care au fost create plecand de la una sau mai multe opere preexistente, si anume:

- a) traducerile, adaptarile, adnotarile, lucrarile documentare, aranjamentele muzicale si orice alte transformari ale unei opere literare, artistice sau stiintifice care reprezinta o munca intelectuala de creatie;
- b) culegerile de opere literare, artistice sau stiintifice, cum ar fi: enciclopediile si antologiile, colectiile sau compilatiile de materiale sau date, protejate ori nu, inclusiv bazele de date, care, prin alegerea sau dispunerea materialului, constituie creatii intelectuale.

Art. 9. – Nu pot beneficia de protectia legala a dreptului de autor urmatoarele:

- a) ideile, teoriile, conceptele, descoperirile si inventiile, continute intr-o opera, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare;
- b) textele oficiale de natura politica, legislativa, administrativa, judiciara si traducerile oficiale ale acestora;
- c) simbolurile oficiale ale statului, ale autoritatilor publice si ale organizatiilor, cum ar fi: stema, sigiliul, drapelul, emblema, blazonul, insigna, ecusonul si medalia;
- d) mijloacele de plata;
- e) stirile si informatiile de presa;
- f) simplele fapte si date.

CAPITOLUL IV

Continutul dreptului de autor

Art. 10. – Autorul unei opere are urmatoarele drepturi morale:

- a) dreptul de a decide daca, in ce mod si cand va fi adusa opera la cunostinta publica;
- b) dreptul de a pretinde recunoasterea calitatii de autor al operei;
- c) dreptul de a decide sub ce nume va fi adusa opera la cunostinta publica;
- d) dreptul de a pretinde respectarea integritatii operei si de a se opune oricarei modificari, precum si oricarei atingeri aduse operei, daca prejudiciaza onoarea sau reputatia sa;
- e) dreptul de a retracta opera, despagubind, daca este cazul, pe titularii drepturilor de exploatare, prejudiciati prin exercitarea retractarii.

Art. 11. – (1) Drepturile morale nu pot face obiectul vreunei renuntari sau instrainari.

(2) Dupa moartea autorului, exercitiul drepturilor prevazute la art. 10 lit. b) si d) se transmite prin mostenire, potrivit legislatiei civile, pe durata nelimitata. Daca nu exista mostenitori, exercitiul acestor drepturi revine Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor.

Art. 12. – Autorul unei opere are dreptul patrimonial exclusiv de a decide daca, in ce mod si cand va fi utilizata sau exploatarea opera sa, inclusiv de a consimti la utilizarea operei de catre altii.

Art. 13. – Utilizarea sau exploatarea unei opere da nastere la drepturi distincte si exclusive ale autorului de a autoriza:

- a) reproducerea integrala sau partiala a operei;
- b) difuzarea operei;
- c) importul in vederea comercializarii pe teritoriul Romaniei a copiilor de pe opera, realizate cu consimtamantul autorului;
- d) reprezentarea scenica, recitarea sau orice alta modalitate publica de executie sau de prezentare directa a operei;
- e) expunerea publica a operelor de arta plastica, de arta aplicata, fotografice si de arhitectura;
- f) proiectia publica a operelor cinematografice si a altor opere audiovizuale;
- g) emiterea unei opere prin orice mijloc ce serveste la propagarea fara fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, inclusiv prin satelit;
- h) transmiterea unei opere catre public prin fir, prin cablu, prin fibra optica sau prin orice alt procedeu;
- i) comunicarea publica prin intermediul inregistrarilor sonore si audiovizuale;
- j) retransmiterea nealterata, simultana si integrala a unei opere prin oricare dintre mijloacele citate la lit. g) si h), de catre un organism de emisie, diferit de organismul de origine a operei radiodifuzate sau televizate;
- k) difuzarea secundara;
- l) prezentarea intr-un loc public, prin intermediul oricaror mijloace, a unei opere radiodifuzate sau televizate;
- m) accesul public la bazele de date pe calculator, in cazul in care aceste baze de date contin sau constituie opere protejate.

Art. 14. – (1) Prin reproducere, in sensul prezentei legi, se intelege realizarea uneia ori a mai multor copii ale unei opere, in orice forma materiala, inclusiv realizarea oricarei inregistrari sonore sau vizuale a unei opere, precum si stocarea permanenta ori temporara a acesteia cu mijloace electronice.

(2) Prin difuzare, in sensul prezentei legi, se intelege distribuirea catre public a originalului ori a copiilor unei opere, prin vanzare, inchiriere, imprumut sau prin orice alt mod de transmitere cu titlu oneros sau cu titlu gratuit.

(3) Nu se considera difuzare distribuirea catre public prin imprumut, cu titlu gratuit, a unei opere, in cazul in care se realizeaza prin intermediul bibliotecilor publice.

Art. 15. – (1) Utilizarea sau exploatarea unei opere in modurile prevazute la art. 13 lit. d) si e), precum si in orice alt mod similar constituie comunicare publica.

(2) Se considera publica orice comunicare a unei opere, facuta intr-un loc deschis publicului sau in orice loc in care se aduna un numar de persoane care depaseste cercul normal al membrilor unei familii si al cunostintelor acesteia, indiferent daca membrii care compun acel public susceptibil de a receptiona astfel de comunicari pot sau nu sa o faca in acelasi loc sau in locuri diferite ori in acelasi timp sau in momente diferite.

(3) Redifuzarea copiilor unei opere nu mai necesita autorizarea titularului dreptului de autor decat pentru inchirierea si importul acestora.

Art. 16. – Autorul unei opere are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza traducerea, publicarea in culegeri, adaptarea, precum si orice alta transformare a operei sale prin care se obtine o opera derivata.

Art. 17. – (1) Autorul unei opere literare sau artistice beneficiaza de dreptul exclusiv de a autoriza inchirierea originalului si a copiilor operelor, inclusiv a operelor audiovizuale, a operelor cuprinse intr-o inregistrare sonora, a unui program pentru calculator sau a unei opere care poate fi utilizata cu ajutorul unui calculator ori al oricarui alt dispozitiv tehnic, chiar dupa difuzarea acestora in conformitate cu consimtamantul autorului.

(2) Dreptul de a autoriza inchirierea operei reprezinta dreptul exclusiv al unui autor de a pune la dispozitie pentru utilizare originalul sau copiile operei pentru o perioada de timp limitata, in schimbul unui avantaj economic direct sau indirect.

Art. 18. – (1) Imprumutul public consta in punerea la dispozitia unei persoane, cu titlu gratuit, pentru utilizare, a originalului sau a copiei unei opere pentru o perioada de timp determinata, prin intermediul unei institutii care permite accesul publicului in acest scop. Imprumutul public nu necesita autorizarea prealabila a autorului.

(2) Imprumutul public da dreptul titularului dreptului de autor la o remuneratie echitabila.

(3) Dispozitiile alin. (2) nu se aplica la:

a) originalele sau copiile unor opere scrise, din biblioteci publice;

b) proiectele de structuri arhitecturale;

c) originalele sau copiile operelor de arta aplicata produselor destinate unei utilizari practice;

d) originalele sau copiile operelor, in scopul comunicarii publice, ori pentru a caror utilizare exista un contract;

e) lucrarile de referinta pentru utilizare imediata sau pentru imprumuturi intre institutii;

f) operele create de autor in cadrul contractului individual de munca, daca acestea sunt utilizate de catre cel care a angajat autorul, in cadrul activitatii obisnuite.

(4) Dispozitiile alin. (2) nu se aplica in cazul imprumutului public realizat in scop educativ ori cultural, prin institutii recunoscute potrivit legii sau organizate in acest scop de catre autoritati publice.

(5) Imprumutul public al unor opere fixate in inregistrari sonore sau audiovizuale nu poate avea loc decat dupa 6 luni de la prima difuzare a operei.

Art. 19. – Dreptul de comunicare publica prin intermediul inregistrarilor sonore sau audiovizuale reprezinta dreptul exclusiv al autorului de a autoriza comunicarea catre public a unor lecturi, interpretari muzicale sau scenice ori a altor forme de fixare a operei sale in inregistrari sonore sau audiovizuale.

Art. 20. – Dreptul de difuzare secundara reprezinta dreptul exclusiv al autorului de a autoriza comunicarea catre public a operei sale, ulterior primei difuzari, prin oricare dintre mijloacele prevazute la art. 13 lit. g), h), i), j) si l).

Art. 21. – (1) In cazul fiecarei revanzari a unei opere de arta plastica la licitatie publica sau prin intermediul unui agent comisionar, ori de catre un comerciant, autorul are dreptul la 5% din pretul de vanzare, precum si dreptul de a fi informat cu privire la locul unde se afla opera sa.

(2) Licitatorii, agentii comisionari si comerciantii, care intervin in vanzare, trebuie sa-i comunice autorului informatiile prevazute la alin. (1) al prezentului articol in termen de doua luni de la data vanzarii. Acestia vor raspunde de retinerea din pretul de vanzare si de plata sumei corespunzatoare catre autor a cotei de 5%.

(3) Drepturile prevazute in prezentul articol constituie dreptul de suitea si nu pot face obiectul vreunei renuntari sau instrainari.

Art. 22. – Proprietarul sau posesorul unei opere este dator sa permita accesul autorului si sa o puna la dispozitia acestuia, daca acest fapt este necesar pentru exercitarea dreptului sau de autor si cu conditia ca prin aceasta sa nu se aduca atingere unui interes legitim al proprietarului sau al posesorului. In acest caz, proprietarul sau posesorul poate pretinde autorului o garantie suficienta pentru securitatea operei, asigurarea operei la o suma ce reprezinta valoarea pe piata a originalului, precum si o remuneratie corespunzatoare.

Art. 23. – (1) Proprietarul originalului unei opere nu are dreptul sa o distruga inainte de a o oferi autorului la pretul de cost al materialului.

(2) Daca nu este posibila returnarea originalului, proprietarul va permite autorului sa faca o copie de pe opera intr-o maniera corespunzatoare.

(3) In cazul unei structuri arhitecturale, autorul are numai dreptul de a face fotografii ale operei si de a solicita trimiterea reproducerii proiectelor.

CAPITOLUL V

Durata protectiei dreptului de autor

Art. 24. – (1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau stiintifice se naste din momentul crearii operei, oricare ar fi modul sau forma concreta de exprimare.

(2) Daca opera este creata, intr-o perioada de timp, in parti, serii, volume si in orice alte forme de continuare, termenul de protectie va fi calculat, potrivit alin. (1), pentru fiecare dintre aceste componente.

Art. 25. – (1) Drepturile patrimoniale prevazute la art. 13, 16, 17, 18 si 21 dureaza tot timpul vietii autorului, iar dupa moartea acestuia se transmit prin mostenire, potrivit legislatiei civile, pe o perioada de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusa la cunostinta publica in mod legal. Daca nu exista mostenitori, exercitiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectiva mandatat in

timpul vietii de catre autor sau, in lipsa unui mandat, organismului de gestiune colectiva cu cel mai mare numar de membri, din domeniul respectiv de creatie.

(2) Persoana care, dupa incetarea protectiei dreptului de autor, aduce la cunostinta publica, in mod legal, pentru prima oara, o opera nepublicata inainte, beneficiaza de protectia echivalenta cu cea a drepturilor patrimoniale ale autorului.

Durata protectiei acestor drepturi este de 25 de ani incepand din momentul in care a fost adusa pentru prima oara la cunostinta publica, in mod legal.

Art. 26. – (1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor aduse la cunostinta publica sub pseudonim sau fara indicarea autorului este de 70 de ani de la data aducerii la cunostinta publica a acestora.

(2) Cand identitatea autorului este adusa la cunostinta publica inainte de expirarea termenului prevazut la alin. (1), se aplica dispozitiile art. 25 alin. (1).

Art. 27. – (1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor realizate in colaborare este de 70 de ani de la moartea ultimului coautor.

(2) In cazul in care contributiile coautorilor sunt distincte, durata drepturilor patrimoniale pentru fiecare dintre acestea este de 70 de ani de la moartea fiecarui coautor.

Art. 28. – Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor colective este de 70 de ani de la data aducerii operelor la cunostinta publica. In cazul in care aceasta nu se realizeaza timp de 70 de ani de la crearea operelor, durata drepturilor patrimoniale expira dupa trecerea a 70 de ani de la crearea operelor.

Art. 29. – Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor de arta aplicata este de 25 de ani de la data crearii acestora.

Art. 30. – Drepturile patrimoniale asupra programelor pentru calculator dureaza tot timpul vietii autorului, iar dupa moartea acestuia se transmit prin mostenire, potrivit legislatiei civile, pe o perioada de 50 de ani.

Art. 31. – Modificarile neesentiale, adaugarile, taieturile sau adaptarile aduse in vederea selectiei ori aranjarii, precum si corectarea continutului unei opere sau colectii, care sunt necesare pentru continuarea activitatii colectiei in modul in care a intentionat autorul operei, nu vor extinde termenul de protectie a acestei opere sau colectii.

Art. 32. – Termenele stabilite in prezentul capitol se calculeaza incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator mortii autorului sau aducerii operei la cunostinta publica, dupa caz.

CAPITOLUL VI

Limitele exercitarii dreptului de autor

Art. 33. – (1) Sunt permise, fara consimtamantul autorului si fara plata vreunei remuneratii, urmatoarele utilizari ale unei opere aduse anterior la cunostinta publica, cu conditia ca acestea sa fie conforme bunelor uzante, sa nu contravina exploatarii normale a operei si sa nu il prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de exploatare:

- a) reproducerea unei opere in cadrul procedurilor judiciare sau administrative, in masura justificata de scopul acestora;
- b) utilizarea de scurte citate dintr-o opera, in scop de analiza, comentariu sau critica ori cu titlu de exemplificare, in masura in care folosirea lor justifica intinderea citatului;
- c) utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere in publicatii, in emisiuni de radio sau de televiziune ori in inregistrari sonore sau audiovizuale, destinate exclusiv invatamantului, precum si reproducerea pentru invatamant, in cadrul institutiilor publice de invatamant sau de ocrotire sociala, de articole izolate sau de scurte extrase din opere, in masura justificata de scopul urmarit;
- d) reproducerea pentru informare si cercetare de scurte extrase din opere, in cadrul bibliotecilor, muzeelor, filmotecilor, fonotecilor, arhivelor institutiilor publice culturale sau stiintifice, care functioneaza fara scop lucrativ; reproducerea integrala a exemplarului unei opere este permisa, pentru inlocuirea acestuia, in cazul distrugerii, al deteriorarii grave sau al pierderii exemplarului unic din colectia permanenta a bibliotecii sau a arhivei respective;
- e) reproducerea, difuzarea sau comunicarea catre public, in scopul informarii asupra problemelor de actualitate, de scurte extrase din articole de presa si reportaje radiofonice sau televizate;
- f) reproducerea, difuzarea sau comunicarea catre public de scurte fragmente ale conferintelor, alocutiunilor, pledoariilor si a altor opere de acelasi fel, care au fost exprimate oral in public, cu conditia ca aceste utilizari sa aiba ca unic scop informarea privind actualitatea;
- g) reproducerea, difuzarea sau comunicarea catre public a operelor in cadrul informatiilor privind evenimentele de actualitate, dar numai in masura justificata de scopul informatiei;
- h) reproducerea, cu excluderea oricaror mijloace care vin in contact direct cu opera, difuzarea sau comunicarea catre public a imaginii unei opere de arhitectura, arta plastica, fotografica sau arta aplicata, amplasata permanent in locuri publice, in afara cazurilor in care imaginea operei este subiectul principal al unei astfel de reproduceri, difuzari sau comunicari si daca este utilizata in scopuri comerciale;
- i) reprezentarea si executarea unei opere in cadrul activitatilor institutiilor de invatamant, exclusiv in scopuri specifice si cu conditia ca atat reprezentarea sau executarea, cat si accesul publicului sa fie fara plata.

(2) In cazurile prevazute la lit. b), c), e), f) si h) trebuie sa se mentioneze sursa si numele autorului, daca acesta apare pe lucrarea utilizata, iar in cazul operelor de arta plastica sau de arhitectura, si locul unde se gaseste originalul.

Art. 34. – (1) Nu constituie o incalcare a dreptului de autor, in sensul prezentei legi, reproducerea unei opere fara consimtamantul autorului, pentru uz personal sau pentru cercul normal al unei familii, cu conditia ca opera sa fi fost adusa anterior la cunostinta publica, iar reproducerea sa nu contravina exploatarei normale a operei si sa nu il prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de exploatare.

(2) Pentru suporturile pe care se pot realiza inregistrari, sonor sau audiovizual, cat si pentru aparatele ce permit reproducerea acestora, in situatia prevazuta la alin. (1), se va plati o remuneratie stabilita conform prevederilor prezentei legi.

Art. 35. – Transformarea unei opere, fara consimtamantul autorului si fara plata unei remuneratii, este permisa in urmatoarele cazuri:

- a) daca este o transformare privata, care nu este destinata si nu este pusa la dispozitia publicului;
- b) daca rezultatul transformarii este o parodie sau o caricatura, cu conditia ca rezultatul sa nu creeze confuzie in ce priveste opera originala si autorul acesteia;
- c) daca transformarea este impusa de scopul utilizarii permise de autor.

Art. 36. – (1) Operele prezentate in expozitii accesibile publicului, licitatii, targuri sau colectii pot fi reproduse in cataloage publicate si distribuite in acest scop de catre organizatorii unor astfel de activitati.

(2) In cazurile mentionate la alin. (1) trebuie sa fie indicate sursa, precum si paternitatea operei, daca acestea sunt mentionate pe lucrarea utilizata.

Art. 37. – In scopul de a testa functionarea produselor la momentul fabricarii sau vanzarii, societatile comerciale care produc sau vand inregistrari sonore sau audiovizuale, echipament pentru reproducerea sau comunicarea publica a acestora, precum si echipament pentru receptarea de emisiuni de radio si de televiziune, pot reproduce si prezenta extrase din opere, cu conditia ca aceste operatiuni sa fie reduse la dimensiunile necesare testarii.

Art. 38. – (1) Autorizatia pentru emiterea unei opere prin mijloace fara fir include si autorizarea pentru transmiterea acelei opere prin fir, prin cablu sau prin orice alt procedeu similar, fara plata unei remuneratii separate, cu conditia ca transmiterea sa fie realizata nealterat, simultan si integral de catre organismul emitor de origine si sa nu depaseasca zona geografica pentru care s-a acordat dreptul de emiteri.

(2) Dispozitiile alin. (1) al prezentului articol nu se aplica in cazul transmiterii digitale, prin orice mijloace, a unei opere.

(3) Cesiunea dreptului de comunicare catre public a unei opere prin radio sau televiziune da dreptul organismului emitor sa inregistreze opera pentru nevoile propriilor emisiuni fara fir, in scopul realizarii, o singura data, a comunicarii autorizate catre public. In cazul unei noi emiteri a operei astfel inregistrate este necesara o noua autorizare. Daca in termen de 6 luni de la prima emiteri nu se solicita aceasta autorizare, inregistrarea trebuie distrusa.

CAPITOLUL VII

Cesiunea drepturilor patrimoniale de autor

Sectiunea I

Dispozitii comune

Art. 39. – (1) Autorul sau titularul dreptului de autor poate ceda prin contract altor persoane numai drepturile sale patrimoniale.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale ale autorului poate fi limitata la anumite drepturi, pentru un anumit teritoriu si pentru o anumita durata.

(3) Drepturile patrimoniale ale autorului sau ale titularului dreptului de autor se pot transmite prin cesiune exclusiva ori neexclusiva.

(4) In cazul cesiunii exclusive, insusi titularul dreptului de autor nu mai poate utiliza opera in modalitatile, pe termenul si pentru teritoriul convenite cu cesionarul si nici nu mai poate transmite dreptul respectiv unei alte persoane. Caracterul exclusiv al cesiunii trebuie sa fie expres prevazut in contract.

(5) In cazul cesiunii neexclusive, titularul dreptului de autor poate utiliza el insusi opera si poate transmite dreptul neexclusiv si altor persoane.

(6) Cesionarul neexclusiv nu poate ceda dreptul sau unei alte persoane decat cu consimtamantul expres al cedentului.

(7) Cesiunea unuia dintre drepturile patrimoniale ale titularului dreptului de autor nu are nici un efect asupra celorlalte drepturi ale sale, daca nu s-a convenit altfel.

(8) Consimtamantul mentionat la alin. (6) nu este necesar in cazul in care cesionarul, persoana juridica, se transforma prin una dintre modalitatile prevazute de lege.

Art. 40. – In cazul cesiunii dreptului la reproducere a unei opere se prezuma ca dreptul la difuzarea copiilor unei astfel de opere a fost, de asemenea, cesionat, cu exceptia dreptului la import, daca nu se prevede altfel prin contract.

Art. 41. – (1) Contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale trebuie sa prevada drepturile patrimoniale transmise, modalitatile de exploatare, durata si intinderea cesiunii, precum si remuneratia titularului dreptului de autor. Absenta oricareia dintre aceste prevederi da dreptul partii interesate de a cere anularea contractului.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale privind totalitatea operelor viitoare ale autorului, nominalizate sau nenominalizate, este lovita de nulitate absoluta.

Art. 42. – Existenta si continutul contractului de cesiune a drepturilor patrimoniale se pot dovedi numai prin forma scrisa a acestuia. Fac exceptie contractele avand drept obiect opere utilizate in presa.

Art. 43. – (1) Remuneratia convenita in temeiul unui contract de cesiune a drepturilor patrimoniale se stabileste prin acordul partilor. Quantumul remuneratiei se calculeaza fie proportional cu incasarile provenite din exploatarea operei, fie in suma fixa sau in orice alt mod.

(2) Cand remuneratia nu a fost stabilita prin contract, autorul poate solicita organelor jurisdictionale competente, potrivit legii, stabilirea remuneratiei. Aceasta se va face avand in vedere sumele platite uzual pentru aceeasi categorie de opere, destinatia si durata exploatarei, precum si alte circumstante ale cazului.

(3) In cazul unei disproportii evidente intre remuneratia autorului operei si beneficiile celui care a obtinut cesiunea drepturilor patrimoniale, autorul poate solicita organelor jurisdictionale competente revizuirea contractului sau marirea convenabila a remuneratiei.

(4) Autorul nu poate sa renunte anticipat la exercitiul dreptului prevazut la alin. (3).

Art. 44. – (1) In lipsa unei clauze contractuale contrare, pentru operele create in cadrul unui contract individual de munca, drepturile patrimoniale apartin autorului operei create. Daca o asemenea clauza exista, aceasta urmeaza sa cuprinda termenul pentru care au fost cesionate drepturile patrimoniale de autor. In absenta precizarii termenului, acesta este de 3 ani de la data predarii operei.

(2) La expirarea termenului mentionat in alin. (1) drepturile patrimoniale revin autorului.

(3) Autorul unei opere create in cadrul unui contract individual de munca isi pastreaza dreptul exclusiv de utilizare a operei, ca parte din ansamblul creatiei sale.

Art. 45. – (1) In lipsa unei conventii contrare, titularul dreptului de autor asupra unei opere aparute intr-o publicatie periodica pastreaza dreptul de a o utiliza sub orice forma, cu conditia sa nu prejudicieze publicatia in care a aparut opera.

(2) In lipsa unei conventii contrare, titularul dreptului de autor poate dispune liber de opera, daca aceasta nu a fost publicata in termen de o luna de la data acceptarii, in cazul unui cotidian, sau in termen de 6 luni, in cazul altor publicatii.

Art. 46. – (1) Contractul de comanda a unei opere viitoare trebuie sa cuprinda atat termenul de predare, cat si termenul de acceptare a operei de catre utilizatori.

(2) Persoana care comanda opera are dreptul sa denunte contractul, daca opera nu indeplineste conditiile stabilite. In caz de denuntare a contractului, sumele incasate de autor raman acestuia. Daca, in vederea crearii unei opere care a facut obiectul unui contract de comanda, s-au executat lucrari pregatitoare, autorul are dreptul la restituirea cheltuielilor efectuate.

Art. 47. – (1) Autorul poate solicita desfiintarea contractului de cesiune a dreptului patrimonial in cazul in care cesionarul nu il exploateaza sau il exploateaza intr-o masura insuficienta si daca, prin aceasta, interesele justificate ale autorului sunt afectate considerabil.

(2) Autorul nu poate solicita desfiintarea contractului de cesiune, daca motivele de neexploatare sau de exploatare insuficienta se datoreaza propriei culpe, faptei unui tert, unui caz fortuit sau de forta majora.

(3) Desfiintarea contractului de cesiune, mentionata la alin. (1), nu poate fi solicitata inainte de expirarea a 2 ani de la data cesionarii dreptului patrimonial

asupra unei opere. In cazul operelor cedate pentru publicatiile cotidiene, acest termen va fi de 3 luni, iar in cazul publicatiilor periodice, de un an.

(4) Proprietarul originalului unei opere de arta plastica sau fotografica are dreptul sa o expuna public, chiar daca aceasta nu a fost adusa la cunostinta publica, in afara cazului in care autorul a exclus in mod expres acest drept prin actul de instrainare a originalului.

(5) Autorul nu poate renunta anticipat la executarea dreptului sau de a solicita desfiintarea contractului de cesiune mentionat la alin. (1).

(6) Dobandirea proprietatii asupra suportului material al operei nu confera prin ea insasi un drept de exploatare asupra operei.

Sectiunea a II-a

Contractul de editare

Art. 48. – (1) Prin contractul de editare, titularul dreptului de autor cedeaza editorului, in schimbul unei remuneratii, dreptul de a reproduce si de a difuza opera.

(2) Nu constituie contract de editare conventia prin care titularul dreptului de autor imputerniceste, pe cheltuiala sa, pe un editor pentru a reproduce si, eventual, a difuza opera.

(3) In situatia prevazuta la alin. (2) se aplica prevederile de drept comun referitoare la contractul de antrepriza.

Art. 49. – Titularul dreptului de autor poate ceda editorului si dreptul de a autoriza traducerea si adaptarea operei.

Art. 50. – Cesiunea catre editor a dreptului de a autoriza alte persoane sa adapteze opera sau sa o foloseasca in orice alt mod trebuie sa faca obiectul unui contract distinct.

Art. 51. – (1) Contractul de editare trebuie sa cuprinda clauze cu privire la:

- a) durata cesiunii;
- b) natura exclusiva sau neexclusiva si intinderea teritoriala a cesiunii;
- c) numarul maxim si minim al exemplarelor;
- d) remuneratia autorului, stabilita in conditiile prezentei legi;
- e) numarul de exemplare rezervate autorului cu titlu gratuit;
- f) termenul pentru aparitia si difuzarea exemplarelor fiecarei editii sau, dupa caz, ale fiecarui tiraj;
- g) termenul de predare a originalului operei de catre autor;
- h) procedura de control al numarului de exemplare produse de catre editor.

(2) Absenta oricareia dintre clauzele prevazute la lit. a), b) si d) da dreptul partii interesate de a cere anularea contractului.

Art. 52. – (1) Editorul care a dobandit dreptul de publicare a operei sub forma unui volum are, fata de alti ofertanti similari, la pret egal, dreptul prioritar de publicare a

operei in forma electronica. Editorul trebuie sa opteze in scris, in cel mult 30 de zile de la primirea ofertei scrise a autorului.

(2) Dreptul mentionat la alin. (1) este valabil timp de 3 ani de la data publicarii operei.

Art. 53. – Editorul este obligat sa permita autorului sa aduca imbunatatiri sau alte modificari operei in cazul unei editii noi, cu conditia ca aceste imbunatatiri sau modificari sa nu mareasca esential costurile editorului si sa nu schimbe caracterul operei, daca in contract nu se prevede altfel.

Art. 54. – Editorul va putea ceda contractul de editare numai cu consimtamantul autorului.

Art. 55. – Editorul este obligat sa inapoieze autorului originalul operei, originalele operelor de arta, ilustratiile si orice alte documente primite pentru publicare, daca nu s-a convenit altfel.

Art. 56. – (1) In lipsa unei conventii contrare, contractul de editare va inceta dupa expirarea duratei stabilite sau dupa epuizarea ultimei editii convenite.

(2) Se considera epuizate editia sau tirajul al caror numar de exemplare nevandute este mai mic de 5% din numarul total de exemplare si, in orice caz, daca este mai mic de 100 de exemplare.

(3) Daca editorul nu publica opera in termenul convenit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desfiintarea contractului si daune pentru neexecutare. In acest caz, autorul pastreaza remuneratia primita sau, dupa caz, poate solicita plata remuneratiei integrale prevazute in contract.

(4) Daca termenul pentru publicarea operei nu este prevazut in contract, editorul este obligat sa o publice in termen de cel mult un an de la data acceptarii acesteia.

(5) In cazul in care editorul intentioneaza sa distruga copiile operei, ramase in stoc dupa o perioada de 2 ani de la data publicarii, si daca in contract nu se prevede o alta perioada, acesta este obligat sa le ofere mai intai autorului la pretul pe care l-ar fi obtinut prin vanzarea pentru distrugere.

Art. 57. – (1) In cazul distrugerii operei datorita fortei majore, autorul este indreptatit la o remuneratie care ii va fi platita numai daca opera s-a publicat.

(2) Daca o editie pregatita este distrusa total datorita fortei majore inainte de a fi pusa in circulatie, editorul este indreptatit sa pregateasca o editie noua, iar autorul va avea drept de remuneratie numai pentru una dintre aceste editii.

(3) Daca o editie pregatita este distrusa partial datorita fortei majore inainte de a fi pusa in circulatie, editorul este indreptatit sa reproduca, fara plata remuneratiei catre autor, numai atatea copii cate au fost distruse.

Sectiunea a III-a

Contractul de reprezentare teatrala sau de executie muzicala

Art. 58. – Prin contractul de reprezentare teatrala sau de executie muzicala, titularul dreptului de autor cedeaza unei persoane fizice sau juridice dreptul de a reprezenta sau de a executa in public o opera actuala sau viitoare, literara, dramatica, muzicala, dramatico-muzicala, coregrafica sau o pantomima, in schimbul unei remuneratii, iar cesionarul se obliga sa o reprezinte ori sa o execute in conditiile convenite.

Art. 59. – (1) Contractul de reprezentare teatrala sau de executie muzicala se incheie in scris, pe o durata determinata ori pentru un numar determinat de comunicari catre public.

(2) Contractul trebuie sa prevada termenul in care va avea loc premiera sau singura comunicare a operei, dupa caz, caracterul exclusiv sau neexclusiv al cesiunii, teritoriul, precum si remuneratia autorului.

(3) Intreruperea reprezentarilor timp de 2 ani consecutiv, daca nu s-a prevazut un alt termen prin contract, da dreptul autorului de a solicita desfiintarea contractului si daune pentru neexecutare, potrivit dreptului comun.

(4) Beneficiarul unui contract de reprezentare teatrala sau executie muzicala nu il poate ceda unui tert, organizator de spectacole, fara consimtamantul scris al autorului sau al reprezentantului sau, in afara de cazul cesiunii concomitente, totale sau partiale, a acestei activitati.

Art. 60. – (1) Cesionarul este obligat sa permita autorului sa controleze reprezentarea sau executarea operei si sa sustina in mod adecvat realizarea conditiilor tehnice pentru interpretarea lucrarii. De asemenea, cesionarul trebuie sa trimita autorului programul, afisele si alte materiale tiparite, recenzii publice despre spectacol, daca nu este prevazut altfel in contract.

(2) Cesionarul este obligat sa asigure reprezentarea sau executarea publica a operei in conditii tehnice adecvate, precum si respectarea drepturilor autorului.

Art. 61. – (1) Cesionarul este obligat sa comunice periodic titularului dreptului de autor numarul de reprezentatii sau de executii muzicale, precum si situatia incasarilor. In acest scop, contractul de reprezentare teatrala sau de executie muzicala trebuie sa prevada si perioadele de comunicare, dar nu mai putin de o data pe an.

(2) Cesionarul trebuie sa plateasca autorului, la termenele prevazute in contract, sumele in cuantumul convenit.

Art. 62. – Daca cesionarul nu reprezinta sau nu executa opera in termenul stabilit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desfiintarea contractului si daune pentru neexecutare. In aceasta situatie, autorul pastreaza remuneratia primita sau, dupa caz, poate solicita plata remuneratiei integrale prevazute in contract.

Sectiunea a IV-a Contractul de inchiriere

Art. 63. – (1) Prin contractul de inchiriere a unei opere, autorul se angajeaza sa permita folosinta, pe timp determinat, cel putin a unui exemplar al operei sale, in original sau in copie, in special programe pentru calculator ori opere fixate in inregistrari sonore sau audiovizuale. Cesionarul dreptului de inchiriere se angajeaza sa plateasca o remuneratie autorului pe perioada cat foloseste acel exemplar al operei.

(2) Autorul pastreaza dreptul de autor asupra operei inchiriate, cu exceptia dreptului de difuzare, daca nu s-a convenit altfel.

(3) Contractul de inchiriere a unei opere este supus dispozitiilor de drept comun privind contractul de locatiune.

PARTEA a II-a Dispozitii speciale

CAPITOLUL VIII Operele cinematografice si alte opere audiovizuale

Art. 64. – Opera audiovizuala este opera cinematografica sau opera exprimata printr-un procedeu similar cinematografiei, care utilizeaza imaginea sau combinarea sunetului cu imaginea.

Art. 65. – (1) Regizorul sau realizatorul operei audiovizuale este persoana fizica ce isi asuma conducerea crearii si realizarii operei audiovizuale, in calitate de autor principal.

(2) Producatorul unei opere audiovizuale este persoana fizica sau juridica ce isi asuma responsabilitatea producerii operei si, in aceasta calitate, organizeaza realizarea operei si furnizeaza mijloacele necesare tehnice si financiare.

Art. 66. – Sunt autori ai operei audiovizuale, in conditiile prevazute la art. 5 din prezenta lege, regizorul sau realizatorul, autorul adaptarii, autorul scenariului, autorul dialogului, autorul muzicii special create pentru opera audiovizuala si autorul grafic pentru operele de animatie sau al secventelor de animatie, cand acestea reprezinta o parte importanta a operei. In contractul dintre producatorul si regizorul sau realizatorul operei, partile pot conveni sa fie inclusi ca autori ai operei audiovizuale si alti creatori care au contribuit substantial la crearea acesteia.

Art. 67. – (1) In cazul in care unul dintre autorii prevazuti la articolul precedent refuza sa definitiveze contributia sa la opera audiovizuala sau se afla in imposibilitatea de a o face, el nu se va putea opune folosirii acesteia in vederea definitivarii operei audiovizuale. Acest autor va avea dreptul la remuneratie pentru contributia avuta.

(2) Opera audiovizuala se considera finita, cand versiunea definitiva a fost stabilita de comun acord intre autorul principal si producator.

(3) Este interzisa distrugerea suportului original al versiunii definitive a operei audiovizuale in forma copiei standard.

(4) Autorii operei audiovizuale, altii decat autorul principal, nu se pot opune aducerii la cunostinta publica, precum si exploatarii in orice fel a versiunii definitive a acesteia.

Art. 68. – (1) Dreptul la adaptarea audiovizuala este dreptul exclusiv al titularului dreptului de autor asupra unei opere preexistente de a o transforma sau de a o include intr-o opera audiovizuala.

(2) Cesiunea dreptului prevazut la alin. (1) se poate face numai pe baza unui contract scris intre titularul dreptului de autor si producatorul operei audiovizuale, distinct de contractul de editare a operei.

(3) Prin incheierea contractului de adaptare, titularul dreptului de autor asupra unei opere preexistente transfera unui producator dreptul exclusiv de transformare si de includere a operei respective intr-o opera audiovizuala.

(4) Autorizarea acordata de titularul dreptului de autor asupra operei preexistente trebuie sa prevada expres conditiile productiei, difuzarii si proiectiei operei audiovizuale.

Art. 69. – Drepturile morale asupra operei finite sunt recunoscute numai autorilor stabiliti potrivit art. 66 din prezenta lege.

Art. 70. – (1) Prin contractele incheiate intre autorii operei audiovizuale si producator, in lipsa unei conventii contrare, se prezuma ca acestia, cu exceptia autorilor muzicii special create, ii cedeaza producatorului drepturile exclusive privind exploatarea operei in ansamblul sau, prevazute de art. 13 lit. a), b), c), f), g), h), i), j), k) si l), art. 16, art. 17 si art. 18, precum si dreptul de a autoriza dublarea si subtitrarea, in schimbul unei remuneratii echitabile.

(2) In lipsa unei conventii contrare, autorii operei audiovizuale, precum si alti autori ai unor contributii la aceasta isi pastreaza toate drepturile de exploatare separata a propriilor contributii, in conditiile prezentei legi.

Art. 71. – (1) In lipsa unei conventii contrare, remuneratia pentru fiecare mod de exploatare a operei audiovizuale este proportionala cu incasarile brute rezultate din exploatare.

(2) Producatorul este obligat sa remita autorilor, periodic, situatia incasarilor percepute dupa fiecare mod de exploatare. Autorii vor primi remuneratiile convenite fie prin intermediul producatorului, fie direct de la utilizatori, fie prin organismele de gestiune colectiva a drepturilor de autor, pe baza contractelor generale incheiate de acestea cu utilizatorii.

(3) Daca producatorul nu finalizeaza opera audiovizuala in timp de 5 ani de la incheierea contractului sau nu difuzeaza opera audiovizuala intr-un an de la

finalizarea acesteia, coautorii pot cere rezilierea contractului, daca nu s-a convenit altfel.

CAPITOLUL IX

Programele pentru calculator

Art. 72. – (1) Prin prezenta lege, protectia programelor pentru calculator include orice expresie a unui program, programele de aplicatie si sistemele de operare, exprimate in orice fel de limbaj, fie in cod-sursa sau cod-obiect, materialul de conceptie pregatitor, precum si manualele.

(2) Ideile, procedeele, metodele de functionare, conceptele matematice si principiile care stau la baza oricarui element dintr-un program pentru calculator, inclusiv acelea care stau la baza interfetelor sale, nu sunt protejate.

Art. 73. – Autorul unui program pentru calculator beneficiaza in mod corespunzator de drepturile prevazute de prezenta lege, in partea I a prezentului titlu, indeosebi de dreptul exclusiv de a realiza si de a autoriza:

a) reproducerea permanenta sau temporara a unui program, integral sau partial, prin orice mijloc si sub orice forma, inclusiv in cazul in care reproducerea este determinata de incarcarea, afisarea, transmiterea sau stocarea programului pe calculator;

b) traducerea, adaptarea, aranjarea si orice alte transformari aduse unui program pentru calculator, precum si reproducerea rezultatului acestor operatiuni, fara a prejudicia drepturile persoanei care transforma programul pentru calculator;

c) difuzarea originalului sau a copiilor unui program pentru calculator sub orice forma, inclusiv prin inchiriere.

Art. 74. – In lipsa unei conventii contrare, drepturile patrimoniale de autor asupra programelor pentru calculator, create de unul sau de mai multi angajati in exercitarea atributiilor de serviciu sau dupa instructiunile celui care angajeaza, apartin acestuia din urma.

Art. 75. – (1) In lipsa unei conventii contrare, printr-un contract de utilizare a unui program pentru calculator se prezuma ca:

a) utilizatorului i se acorda dreptul neexclusiv de utilizare a programului pentru calculator;

b) utilizatorul nu poate transmite unei alte persoane dreptul de utilizare a programului pentru calculator.

(2) Cesiunea dreptului de utilizare a unui program pentru calculator nu implica si transferul dreptului de autor asupra acestuia.

Art. 76. – In lipsa unei conventii contrare, nu sunt supuse autorizarii titularului dreptului de autor actele prevazute la art. 73 lit. a) si b), daca acestea sunt necesare pentru a permite dobanditorului sa utilizeze programul pentru calculator intr-un mod corespunzator destinatiei sale, inclusiv pentru corectarea erorilor.

Art. 77. – (1) Utilizatorul autorizat al unui program pentru calculator poate face, fara autorizarea autorului, o copie de arhiva sau de siguranta, in masura in care aceasta este necesara pentru asigurarea utilizarii programului.

(2) Utilizatorul autorizat al copiei unui program pentru calculator poate, fara autorizarea titularului dreptului de autor, sa observe, sa studieze sau sa testeze functionarea acestui program, in scopul de a determina ideile si principiile care stau la baza oricarui element al acestuia, cu ocazia efectuarii oricaror operatiuni de incarcare in memorie, afisare, conversie, transmitere sau stocare a programului, operatiuni pe care este in drept sa le efectueze.

(3) Dispozitiile art. 10 lit. e) din prezenta lege nu se aplica programelor pentru calculator.

Art. 78. – Autorizarea titularului dreptului de autor este obligatorie atunci cand reproducerea codului sau traducerea formei acestui cod este indispensabila pentru obtinerea informatiilor necesare interoperabilitatii unui program pentru calculator cu alte programe pentru calculator, daca sunt indeplinite urmatoarele conditii:

a) actele de reproducere si de traducere sunt indeplinite de o persoana care detine dreptul de utilizare a unei copii a programului sau de o persoana care indeplineste aceste actiuni in numele celei dintai, fiind abilitata in acest scop;

b) informatiile necesare interoperabilitatii nu sunt usor si rapid accesibile persoanelor prevazute la lit. a) a prezentului articol;

c) actele prevazute la lit. a) a prezentului articol sunt limitate la partile de program necesare interoperabilitatii.

Art. 79. – Informatiile obtinute prin aplicarea art. 78:

a) nu pot fi utilizate in alte scopuri decat realizarea interoperabilitatii programului pentru calculator, creat independent;

b) nu pot fi comunicate altor persoane, in afara cazului in care comunicarea se dovedeste necesara interoperabilitatii programului pentru calculator, creat independent;

c) nu pot fi utilizate pentru definitivarea, producerea ori comercializarea unui program pentru calculator, a carui expresie este fundamental similara, sau pentru orice alt act ce aduce atingere drepturilor autorului.

Art. 80. – Dispozitiile art. 78 si 79 nu se aplica, daca se cauzeaza un prejudiciu titularului dreptului de autor sau exploatarii normale a programului pentru calculator.

Art. 81. – Dispozitiile cap. VI din prezentul titlu nu se aplica programelor pentru calculator.

CAPITOLUL X

Operele de arta plastica, de arhitectura si fotografice

Art. 82. – Persoana fizica sau juridica organizatoare a expozitiilor de arta raspunde de integritatea operelor expuse, luand toate masurile pentru inlaturarea oricarui risc.

Art. 83. – (1) Contractul de reproducere a unei opere de arta trebuie sa contina indicatii care sa permita identificarea operei, cum ar fi o descriere sumara, o schita, un desen, o fotografie, precum si referiri la semnatura autorului.

(2) Reproductorile nu vor putea fi puse in vanzare fara ca titularul dreptului de autor sa fi aprobat exemplarul ce i-a fost supus spre examinare.

(3) Pe toate exemplarele trebuie sa figureze numele ori pseudonimul autorului sau orice alt semn convenit care sa permita identificarea acestuia.

(4) Modelele originale si alte elemente ce au servit celui care a facut reproductorile trebuie sa fie restituite detinatorului cu orice titlu al acestora, daca nu s-a convenit altfel.

(5) Instrumentele special create pentru reproducerea operei trebuie sa fie distruse sau facute inutilizabile, daca titularul dreptului de autor asupra operei nu le achizitioneaza si daca nu s-a convenit altfel.

Art. 84. – (1) Studiile si proiectele de arhitectura si urbanism expuse in apropierea santierului operei de arhitectura, precum si constructia realizata dupa acestea trebuie sa poarte scris, la loc vizibil, numele autorului, daca prin contract nu s-a convenit altfel.

(2) Construirea unei opere de arhitectura, realizata total sau partial dupa un alt proiect, nu poate fi facuta decat cu acordul titularului dreptului de autor asupra aceluia proiect.

Art. 85. – (1) Sunt considerate opere fotografice si fotogramele peliculelor cinematografice.

(2) Nu pot beneficia de protectia legala a dreptului de autor fotografiile unor scrisori, acte, documente de orice fel, desene tehnice si altele asemenea.

Art. 86. – (1) Dreptul autorului unei opere fotografice de a exploata propria opera nu trebuie sa prejudicieze drepturile autorului operei de arta reproduse in opera fotografica.

(2) Drepturile patrimoniale asupra operei fotografice, care a fost creata in executarea unui contract individual de munca sau la comanda, se prezuma ca apartin, pentru o perioada de 3 ani, celui care angajeaza sau persoanei care a facut comanda, daca prin contract nu s-a prevazut altfel.

(3) Instrainarea negativului unei opere fotografice are ca efect transmiterea drepturilor patrimoniale ale titularului dreptului de autor asupra acesteia, daca prin contract nu s-a prevazut altfel.

Art. 87. – (1) Fotografia unei persoane, atunci cand este executata la comanda, poate fi publicata, reprodusa de persoana fotografiata sau de succesorii sai, fara consimtamantul autorului, daca nu s-a convenit altfel.

(2) Daca numele autorului figureaza pe fotografia originala, el trebuie sa fie mentionat si pe reproduceri.

CAPITOLUL XI

Protectia portretului, a destinatarului corespondentei si a secretului sursei de informare

Art. 88. – (1) Difuzarea unei opere care contine un portret necesita autorizarea persoanei reprezentate in acest portret. Autorul, proprietarul sau posesorul acesteia nu are dreptul sa o reprodusa sau sa o comunice public fara consimtamantul persoanei reprezentate sau al succesorilor acesteia, timp de 20 de ani dupa moartea sa.

(2) In lipsa unei conventii contrare, autorizarea nu este ceruta daca persoana reprezentata in portret este de profesie model sau a primit o remuneratie pentru a poza.

(3) Autorizarea nu este necesara pentru difuzarea unei opere care contine portretul:

a) unei persoane general cunoscute, daca portretul a fost executat cu ocazia activitatilor sale publice;

b) unei persoane a carei reprezentare constituie numai un detaliu al unei opere ce prezinta o adunare, un peisaj sau o manifestare publica.

Art. 89. – Difuzarea unei corespondente adresate unei persoane necesita autorizarea destinatarului, iar dupa moartea acestuia, timp de 20 de ani, a succesorilor sai, daca persoana destinatarul nu si-a exprimat o alta dorinta.

Art. 90. – Persoana reprezentata intr-un portret si persoana destinatarul a unei corespondente pot exercita dreptul prevazut la art. 10 lit. d) din prezenta lege, in ce priveste difuzarea operei ce contine portretul sau corespondenta, dupa caz.

Art. 91. – (1) Editorul sau producatorul, la cererea autorului, este obligat sa pastreze secretul surselor de informatii folosite in opere si sa nu publice documentele referitoare la acestea.

(2) Dezvaluirea secretului este permisa cu consimtamantul persoanei care l-a incredintat sau in baza unei hotarari judecatoresti, definitive si irevocabile.

TITLUL II

Drepturile conexe dreptului de autor

CAPITOLUL I

Dispozitii comune

Art. 92. – (1) Drepturile conexe dreptului de autor nu aduc atingere drepturilor autorilor. Nici o dispozitie a prezentului titlu nu trebuie interpretata in sensul unei limitari a exercitiului dreptului de autor.

(2) Drepturile patrimoniale recunoscute in prezentul capitol pot fi transmise, in tot sau in parte, potrivit dreptului comun. Aceste drepturi pot sa faca obiectul unei cesiuni exclusive sau neexclusive.

Art. 93. – In sensul prezentei legi, se considera fixare incorporarea de coduri, sunete, imagini ori de sunete si imagini sau de reprezentari numerice ale acestora, pe orice suport material, chiar electronic, care permite perceperea, reproducerea ori comunicarea lor intr-un mod oarecare.

Art. 94. – Sunt recunoscuti si protejati ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor artistii interpreti sau executanti, pentru propriile interpretari sau executii, producatorii de inregistrari sonore, pentru propriile inregistrari, si organismele de radiodifuziune si televiziune, pentru propriile emisiuni.

CAPITOLUL II

Drepturile artistilor interpreti sau executanti

Art. 95. – In sensul prezentei legi, prin artisti interpreti sau executanti se intelege: actorii, cantaretii, muzicienii, dansatorii si alte persoane care prezinta, canta, danseaza, recita, declama, joaca, interpreteaza, regizeaza, dirijeaza ori executa in orice alta modalitate o opera literara sau artistica, un spectacol de orice fel, inclusiv folcloric, de varietati, de circ ori de marionete.

Art. 96. – Artistul interpret sau executant are urmatoarele drepturi morale:

- a) dreptul de a pretinde recunoasterea paternitatii proprii interpretari sau executii;
- b) dreptul de a pretinde ca numele sau pseudonimul sau sa fie indicat ori comunicat la fiecare spectacol si la fiecare utilizare a inregistrarii acestuia;
- c) dreptul de a pretinde respectarea calitatii prestatiei sale si de a se opune oricarei deformari, falsificari sau altei modificari substantiale a interpretarii ori executiei sale sau oricarei incalcare a drepturilor sale, care ar prejudicia grav onoarea ori reputatia sa;
- d) dreptul de a se opune oricarei utilizari a prestatiei sale, daca prin aceasta utilizare se aduc prejudicii grave persoanei sale.

Art. 97. – (1) Drepturile prevazute la art. 96 nu pot face obiectul vreunei renuntari sau instrainari.

(2) După moartea artistului interpret sau executant, exercitiul drepturilor prevăzute la art. 96 se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durata nelimitată.

Art. 98. – Artistul interpret sau executant are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza următoarele:

- a) fixarea prestației sale;
- b) reproducerea prestației fixate;
- c) difuzarea prestației fixate prin vânzare, închiriere, împrumut sau prin orice alt mod de transmitere cu titlu oneros ori cu titlu gratuit;
- d) prezentarea într-un loc public sau comunicarea publică a prestației fixate ori nefixate pe un suport;
- e) adaptarea prestației fixate;
- f) emiterea sau transmiterea prin radiodifuziune ori prin televiziune a prestației sale, fixate sau nefixate pe un suport, retransmiterea prin mijloace fără fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar.

Art. 99. – (1) Artiștii interpreți sau executanți care participă în mod colectiv la aceeași prestație, cum ar fi membrii unui grup muzical, unui cor, unei orchestre, unui corp de balet sau unei trupe teatrale, trebuie să își desemneze dintre ei un reprezentant pentru acordarea autorizației prevăzute la art. 98.

(2) Reprezentantul este desemnat în scris, cu acordul majorității membrilor grupului.

(3) Sunt exceptați de la prevederile alineatelor precedente regizorul, dirijorul și solistii.

Art. 100. – În cazul unei prestații efectuate de artistul interpret sau executant în cadrul unui contract individual de muncă, dreptul patrimonial prevăzut la art. 98 poate fi transmis celui care angajează, cu condiția ca transmiterea dreptului să fie expres prevăzută în contractul individual de muncă.

Art. 101. – (1) În lipsa unei convenții contrare, artistul interpret sau executant, care a participat la realizarea unei opere audiovizuale ori a unei înregistrări sonore, se prezuma că cedează producătorului acesteia dreptul exclusiv de exploatare a prestației sale prin fixare, reproducere, difuzare și comunicare publică. Pentru comunicarea publică, artistului interpret sau executant i se cuvin 50% din sumele încasate de producător.

(2) Dispozițiile art. 43, 44 și 68 alin. (1) se aplică și artiștilor interpreți sau executanți.

Art. 102. – Durata drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți este de 50 de ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc prima fixare sau, în lipsa, prima comunicare către public.

CAPITOLUL III

Drepturile producatorilor de inregistrari sonore

Art. 103. – (1) Se considera inregistrare sonora sau fonograma, in sensul prezentei legi, orice fixare, exclusiv sonora, a sunetelor provenite dintr-o interpretare ori executie a unei opere sau a altor sunete ori a reprezentarilor numerice ale acestor sunete, oricare ar fi metoda si suportul utilizate pentru aceasta fixare. Nu se considera inregistrare sonora o fixare audiovizuala sau partea sonora a acesteia ori reprezentarea sa numerica.

(2) Producatorul de inregistrari sonore este persoana fizica sau juridica ce isi asuma responsabilitatea organizarii si finantarea realizarii primei fixari a sunetelor, fie ca aceasta constituie sau nu o opera in sensul prezentei legi.

Art. 104. – In cazul reproducerii si difuzarii inregistrarilor sonore, producatorul este in drept sa inscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii si alte suporturi materiale de ambalare, pe langa mentiunile privind autorul si artistul interpret sau executant, titlurile operelor si data fabricarii, numele si denumirea producatorului.

Art. 105. – (1) Producatorul de inregistrari sonore are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza urmatoarele:

- a) reproducerea propriilor inregistrari sonore;
- b) difuzarea propriilor inregistrari sonore, prin vanzare, inchiriere, imprumut sau orice alt mod de transmitere cu titlu oneros sau cu titlu gratuit;
- c) emiterea sau transmiterea prin radiodifuziune sau televiziune a propriilor inregistrari sonore, retransmiterea prin mijloace fara fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar, precum si prin orice alt mijloc de comunicare catre public;
- d) prezentarea intr-un loc public a propriilor inregistrari sonore;
- e) adaptarea propriilor inregistrari sonore;
- f) importul pe teritoriul Romaniei al copiilor legal realizate ale propriilor inregistrari sonore.

(2) De asemenea, producatorul de inregistrari sonore are dreptul patrimonial exclusiv de a impiedica importul de copii ale propriilor inregistrari sonore realizate fara autorizarea sa.

(3) Drepturile prevazute la alin. (1) si (2) se transmit prin cesiune exclusiva sau neexclusiva, in conditiile prevazute pentru dreptul de autor la art. 42 si 43.

(4) Dispozitiile alin. (1) lit. f) nu se aplica atunci cand importul este facut de o persoana fizica, fara scopuri comerciale.

Art. 106. – (1) Durata drepturilor patrimoniale ale producatorilor de inregistrari sonore este de 50 de ani, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a avut loc prima fixare.

(2) In cazul in care inregistrarea sonora este adusa la cunostinta publica in aceasta perioada, durata drepturilor patrimoniale expira dupa trecerea a 50 de ani de la data aducerii la cunostinta publica.

CAPITOLUL IV

Dispozitii comune autorilor, artistilor interpreti sau executanti si producatorilor de inregistrari sonore si audiovizuale

Art. 107. – (1) Autorii operelor inregistrate sonor sau audiovizual, pe orice fel de suporturi, au dreptul, impreuna cu editorii si producatorii operelor respective si cu artistii interpreti sau executanti ale caror executii sunt fixate pe aceste suporturi, la o remuneratie compensatorie pentru copia privata efectuata in conditiile art. 34 alin. (2) din prezenta lege.

(2) Remuneratia prevazuta la alin. (1) va fi platita de fabricantii sau importatorii de suporturi utilizabile pentru reproducerea operelor si de catre fabricantii sau importatorii de aparate ce permit reproducerea acestora. Remuneratia se va plati in momentul punerii in circulatie pe teritoriul national a acestor suporturi si aparate si va reprezenta 5% din pretul de vanzare al suporturilor si aparatelor fabricate in tara, respectiv 5% din valoarea inscrisa in documentele organelor vamale pentru suporturile si aparatele importate.

(3) Remuneratia prevazuta la alin. (1) se repartizeaza, prin intermediul organismelor de gestiune colectiva a drepturilor de autor, intre autori, artisti interpreti sau executanti, editori si producatori, dupa cum urmeaza:

a) in cazul operelor inregistrate sonor pe suporturi, 40% din remuneratie revine, in parti negociabile, autorilor si editorilor operelor inregistrate, iar restul de 60% revine, in parti egale, artistilor interpreti sau executanti, pe de o parte, si producatorilor de inregistrari sonore, pe de alta parte;

b) in cazul operelor inregistrate audiovizual pe suporturi, remuneratia se imparte in mod egal intre autori, artisti interpreti sau executanti si producatori.

(4) Colectarea sumelor datorate in temeiul alin. (1) se va face de catre un singur organism de gestiune colectiva pentru un domeniu, desemnat de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor. Procedura repartizarii acestor sume intre beneficiari se va stabili printr-un protocol negociat intre acestia.

(5) Organismele de gestiune colectiva care colecteaza sumele datorate in temeiul alin. (1) au dreptul sa solicite de la fabricanti si importatori informatii privind situatia vanzarilor si, respectiv, a importurilor de suporturi si aparate si sa controleze exactitatea acestora.

(6) Dreptul prevazut la alin. (1) nu poate face obiectul unei renuntari din partea autorilor si a artistilor interpreti sau executanti.

Art. 108. – Remuneratia prevazuta la art. 107 nu se plateste in cazul in care suporturile audio sau video neinregistrate, fabricate in tara sau importate, se comercializeaza en gros catre producatorii de inregistrari sonore si audiovizuale sau catre organismele de radiodifuziune si televiziune, pentru propriile emisiuni.

Art. 109. – (1) Autorii si editorii de opere fixate pe un suport grafic sau analog au dreptul la o remuneratie compensatorie pentru copia privata efectuata in conditiile art. 34 din prezenta lege.

(2) Remuneratia prevazuta la alin. (1) va fi platita de fabricantii sau importatorii de aparate ce permit reproducerea operelor fixate pe suport grafic sau analog. Remuneratia se va plati in momentul punerii in circulatie pe teritoriul national a acestor aparate si va reprezenta 5% din pretul de vanzare al aparatelor fabricate in tara, respectiv 5% din valoarea inscrisa in documentele vamale pentru aparatele importate.

(3) Remuneratia prevazuta la alin. (1) se repartizeaza prin intermediul organismelor de gestiune colectiva a dreptului de autor, in mod egal, intre autor si editor.

(4) Colectarea sumelor datorate in temeiul alin. (1) se face de catre un singur organism de gestiune colectiva pentru fiecare domeniu, desemnat de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor. Procedura repartizarii acestor sume intre beneficiari se va stabili printr-un protocol negociat intre acestia.

Art. 110. – Dispozitiile art. 107 si 109 nu se aplica importului de suporturi si aparate destinate reproducerii, efectuat de o persoana, fara scop comercial.

Art. 111. – Difuzarea exemplarelor unei prestatii artistice sau ale unei inregistrari sonore, ulterioara primei lor difuzari, nu mai necesita autorizarea titularului drepturilor conexe decat pentru inchiriere si pentru import.

Art. 112. – Dispozitiile art. 33, 34 si 38 se aplica, prin analogie, artistilor interpreti sau executanti si producatorilor de inregistrari sonore.

CAPITOLUL V

Organismele de radiodifuziune si de televiziune

Sectiunea I

Drepturile organismelor de radiodifuziune si de televiziune

Art. 113. – (1) Organismele de radiodifuziune si de televiziune au dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza, cu obligatia pentru cel autorizat de a mentiona numele organismelor, urmatoarele:

- a) fixarea propriilor programe de radio sau de televiziune;
- b) reproducerea propriilor programe de radio sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;
- c) difuzarea propriilor programe de radio sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, prin vanzare, inchiriere, imprumut sau prin orice alt mod de transmitere cu titlu oneros sau cu titlu gratuit;
- d) retransmiterea propriilor programe de radio sau de televiziune prin mijloace fara fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar, precum si prin orice alt mod de comunicare catre public;
- e) comunicarea intr-un loc accesibil publicului, cu plata intrarii, a propriilor programe de radio sau de televiziune;
- f) adaptarea propriilor programe de radio sau de televiziune fixate pe orice tip de suport;

g) importul pe teritoriul Romaniei al copiilor legal realizate de pe propriile programe de radio sau televiziune, fixate pe orice tip de suport.

(2) De asemenea, organismele de radio si de televiziune au dreptul patrimonial exclusiv de a impiedica importul de copii realizate fara autorizarea lor, de pe propriile programe de radio sau de televiziune, fixate pe orice tip de suport.

(3) Drepturile prevazute la alin. (1) si (2) se transmit prin cesiune exclusiva sau neexclusiva, in conditiile prevazute pentru dreptul de autor la art. 41 si 43.

(4) Dispozitiile alin. (1) lit. f) nu se aplica atunci cand importul este facut de o persoana fizica, fara scopuri comerciale.

Art. 114. – Durata drepturilor prevazute in prezentul capitol este de 50 de ani, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a avut loc prima emiterie sau transmitere a programului organismului de radiodifuziune si de televiziune.

Art. 115. – Difuzarea unui program de radio ori de televiziune fixat pe orice fel de suport, ulterioara primelor difuzari, nu mai necesita autorizarea titularului drepturilor conexe decat pentru inchiriere.

Art. 116. – Dispozitiile cuprinse in art. 33, 34 si 38 se aplica prin analogie si organismelor de radiodifuziune si de televiziune.

Sectiunea a II-a

Comunicarea publica prin satelit

Art. 117. – (1) Organismele de radiodifuziune si de televiziune, care au ca obiect de activitate comunicarea publica a unor programe prin satelit, trebuie sa isi desfasoare activitatea cu respectarea dreptului de autor si a drepturilor conexe protejate prin prezenta lege.

(2) In sensul prezentei legi, prin comunicare publica prin satelit se intelege introducerea, sub controlul si responsabilitatea unui organism de radiodifuziune sau de televiziune situat pe teritoriul Romaniei, a semnalelor purtatoare de programe destinate captarii de catre public, intr-un lant neintrerupt de comunicare ce conduce la satelit si revine la pamant.

Art. 118. – (1) In cazul in care semnalele purtatoare de programe sunt difuzate sub o forma codificata, introducerea lor in lantul de comunicare este considerata comunicare publica, daca dispozitivul de decodificare a emisiunii este pus la dispozitia publicului prin organismul respectiv sau cu consimtamantul sau.

(2) Responsabilitatea comunicarii publice, in cazul in care semnalele purtatoare sunt transmise de un organism situat in afara teritoriului Romaniei, este asigurata astfel:

a) daca semnalele sunt transmise satelitului prin intermediul unei statii de legatura ascensionala situate pe teritoriul Romaniei, responsabilitatea revine persoanei care exploateaza statia;

b) daca nu se apeleaza la o statie de legatura ascensionala, dar comunicarea catre public a fost autorizata de catre un organism cu sediul in Romania, responsabilitatea revine organismului care a autorizat-o.

Art. 119. – (1) Titularii dreptului de autor sau ai drepturilor conexe pot cesiona drepturile lor pentru comunicarea publica prin satelit numai printr-un contract incheiat individual sau prin intermediul unui organism de gestiune colectiva.

(2) Contractul-cadru incheiat intre un organism de gestiune colectiva si un organism de radiodifuziune sau de televiziune, pentru transmiterea unei categorii de opere apartinand unui anumit domeniu, isi produce efectele si fata de titularii de drepturi care nu sunt reprezentati de organismele de gestiune colectiva, daca aceasta comunicare catre public prin satelit are loc simultan cu difuzarea terestra efectuata de catre acelasi organism difuzor. Titularul de drepturi nereprezentat are posibilitatea in orice moment sa inlature producerea efectelor contractului-cadru printr-un contract individual.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplica operelor audiovizuale.

Sectiunea a III-a

Retransmiterea prin cablu

Art. 120. – In sensul prezentei legi, prin comunicare publica realizata pe calea retransmiterii prin cablu se intelege retransmiterea simultana, neschimbata si integrala, prin cablu sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultrascurte, pentru receptionarea de catre public a unei transmisii initiale de emisiuni de radio sau de televiziune difuzate publicului, cu sau fara fir.

Art. 121. – (1) Titularii dreptului de autor sau de drepturi conexe isi pot exercita drepturile lor pentru autorizarea sau interzicerea retransmiterii prin cablu pe baza contractelor incheiate prin intermediul unui organism de gestiune colectiva.

(2) Daca unii titulari de drepturi nu au incredintat gestiunea drepturilor lor unui organism de gestiune colectiva, organismul care gestioneaza drepturile din aceeasi categorie este considerat de drept a fi si gestionarul drepturilor lor. Daca exista in acelasi domeniu mai multe organisme de gestiune colectiva, titularul de drepturi poate opta intre acestea. Revendicarea drepturilor de catre acesti titulari se poate face in termen de 3 ani de la data retransmiterii prin cablu.

(3) Exercitarea dreptului de retransmitere prin cablu de catre un organism de radiodifuziune si de televiziune pentru propriile programe se face prin contracte incheiate cu distribuitorii prin cablu.

(4) Este permisa retransmiterea prin cablu, fara consimtamantul titularilor de drepturi si fara plata vreunei remuneratii, numai in cazul programelor proprii ale organismelor publice de radiodifuziune si de televiziune cu acoperire nationala, precum si acelora ale organismelor de radiodifuziune si de televiziune ale caror programe sunt retransmise prin cablu in mod obligatoriu, potrivit reglementarilor in vigoare.

Art. 122. – Daca incheierea unui contract pentru retransmiterea prin cablu nu poate fi convenita de catre parti, acestea pot face apel la arbitrii desemnati conform prevederilor Codului de procedura civila.

TITLUL III

Gestiunea si apararea dreptului de autor si a drepturilor conexe

CAPITOLUL I

Gestiunea drepturilor patrimoniale de autor si a drepturilor conexe

Sectiunea I

Dispozitii generale

Art. 123. – (1) Titularii dreptului de autor si ai drepturilor conexe isi pot exercita drepturile recunoscute prin prezenta lege in mod personal sau, la cererea lor, prin organismele de gestiune colectiva.

(2) Dreptul de autor si drepturile conexe care, prin natura lor, corespund unui mod de exploatare a operelor sau a prestatiilor ce face imposibila autorizarea individuala, sunt in mod deosebit susceptibile de a fi gestionate in colectiv. Fac parte din aceasta categorie in special drepturile prevazute la art. 13 lit. g), h), j), k) si l), art. 17, 18, 102, 107 si 109 din prezenta lege.

Sectiunea a II-a

Organismele de gestiune colectiva a dreptului de autor si a drepturilor conexe

Art. 124. – Organismele de gestiune colectiva a dreptului de autor si a drepturilor conexe, denumite in cuprinsul legii organisme de gestiune colectiva, sunt, in sensul prezentei legi, persoane juridice constituite prin libera asociere, care au ca obiect de activitate, in principal, colectarea si repartizarea drepturilor a caror gestiune le este incredintata de catre titulari.

Art. 125. – (1) Organismele de gestiune colectiva prevazute in prezentul capitol sunt supuse reglementarilor privind asociatiile fara scop lucrativ si pot dobandi personalitate juridica, in conditiile legii, cu avizul Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor.

(2) Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau de drepturi conexe: autori, artisti interpreti sau executanti, producatori, organisme de radio si de televiziune, precum si alti titulari ai drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice si juridice. Ele actioneaza in limitele mandatului incredintat si pe baza statutului adoptat dupa procedura prevazuta de lege.

(3) Organismele de gestiune colectiva pot fi create in mod separat pentru gestionarea de categorii distincte de drepturi, corespunzand unor domenii diferite de creatie, precum si pentru gestionarea de drepturi apartinand unor categorii distincte de titulari.

Art. 126. – (1) Avizul prevazut la art. 125 alin. (1) se acorda organismelor de gestiune colectiva cu sediul in Romania, care:

a) urmeaza sa se constituie sau functioneaza potrivit reglementarilor legale la data intrarii in vigoare a prezentei legi;

b) fac dovada existentei unui repertoriu de opere ale membrilor si a mijloacelor umane si materiale necesare exploatarei acestuia;

c) au adoptat un statut care indeplineste conditiile prevazute de prezenta lege;

d) au capacitatea juridica si economica de gestionare a drepturilor pe intreg teritoriul tarii;

e) sunt accesibile potrivit dispozitiilor expruse din statutul propriu oricaror titulari ai dreptului de autor sau de drepturi conexe din domeniul pentru care se infiinteaza.

(2) Decizia Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor privind acordarea avizului unui organism de gestiune colectiva pentru a-si exercita drepturile se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, pe cheltuiala organismului de gestiune colectiva.

Art. 127. – Statutul organismului de gestiune colectiva trebuie sa cuprinda dispozitii cu privire la:

a) denumirea, domeniul si obiectul activitatii, cu indicarea drepturilor pe care le administreaza pe baza repertoriului de opere, constituit in acest scop;

b) conditiile in care se realizeaza gestionarea drepturilor pentru titularii acestora, pe baza principiului egalitatii de tratament;

c) drepturile si obligatiile membrilor in raporturile cu organismul de gestiune colectiva;

d) organele de administrare si de reprezentare, atributiile si functionarea acestora;

e) patrimoniul initial si resursele economice prevazute;

f) regulile aplicabile repartizarii drepturilor incasate;

g) modalitatile de stabilire a comisionului datorat de titularii de drepturi organismului de gestiune colectiva, in vederea acoperirii cheltuielilor necesare functionarii;

h) modalitatile de verificare a gestiunii economice si financiare de catre membri;

i) orice alte dispozitii obligatorii potrivit legislatiei in vigoare.

Art. 128. – In cazul in care intr-un domeniu de creatie exista mai mult de un organism de gestiune colectiva, organismul competent, in termenii prezentei legi, este cel la care s-a asociat titularul de drepturi. In cazul in care acesta nu este asociat la nici un organism, competenta revine organismului din domeniu, desemnat de titularul de drepturi. Revendicarea drepturilor de catre acesti titulari se poate face in termen de 3 ani de la exploatarea drepturilor.

Art. 129. – (1) Mandatul de gestiune colectiva a drepturilor patrimoniale, de autor si conexe, este dat fie direct de catre titularii unui drept de autor sau de drepturi conexe prin contracte scrise, fie prin contracte corespunzatoare incheiate cu organisme straine care gestioneaza drepturi similare.

(2) Dispozitiile din titlul I (capitolul VII, sectiunea I) nu se aplica contractelor de mandat prevazute la alin. (1).

(3) Orice titular al dreptului de autor sau al drepturilor conexe poate incredinta prin contract exercitiul drepturilor sale unui organism de gestiune colectiva, acesta din urma fiind tinut sa accepte exercitarea acestor drepturi pe o baza colectiva, daca gestiunea categoriei de drepturi in cauza intra in activitatea sa statutară.

(4) Organismele de gestiune colectiva nu pot fi abilitate sa asigure exploatarea operelor si a drepturilor conexe pentru care au primit un mandat de gestiune colectiva.

Sectiunea a III-a

Functionarea organismelor de gestiune colectiva

Art. 130. – (1) Organismele de gestiune colectiva au urmatoarele obligatii:

a) sa acorde utilizatorilor, prin contract, in schimbul unei remuneratii, autorizatii neexclusive de utilizare a operelor sau prestatilor titularilor drepturilor, sub forma de licenta neexclusiva;

b) sa elaboreze tabele pentru domeniul lor de activitate, cuprinzand drepturile patrimoniale convenite, precum si metodologiile ce trebuie negociate cu utilizatorii in vederea platii acestor drepturi, in cazul acelor opere al caror mod de exploatare face imposibila autorizarea individuala de catre titularii de drepturi;

c) sa incheie, in numele titularilor de drepturi sau pe baza mandatului acordat de organisme similare din strainatate, contracte generale cu organizatorii de spectacole, organismele de radiodifuziune, televiziune si retransmitere prin cablu, avand ca obiect autorizarea de reprezentare si de difuzare a operelor sau a prestatilor actuale si viitoare inscrise in repertoriul lor;

d) sa reprezinte interesele membrilor lor, in ce priveste exploatarea operelor acestora, in afara teritoriului Romaniei, prin incheierea de contracte bilaterale cu organisme similare din strainatate, precum si prin afilierea la organisme internationale neguvernamentale din domeniu;

e) sa incaseze sumele datorate de utilizatori si sa le repartizeze intre titularii de drepturi, potrivit prevederilor din statut;

f) sa informeze, la cerere, pe titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe despre modul de utilizare a drepturilor lor si sa le comunice raportul financiar anual si raportul de verificare financiar-contabila;

g) sa acorde asistenta de specialitate titularilor de drepturi si sa ii reprezinte in cadrul procedurilor legale ce privesc obiectul lor de activitate;

h) sa indeplineasca orice alta activitate conform mandatului primit de la titularii dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, in limitele obiectului lor de activitate;

i) sa ceara utilizatorilor comunicarea de informatii si inmanarea de documente indispensabile pentru determinarea cuantumului remuneratiilor si al taxelor pe care le colecteaza.

(2) Elaborarea tabelelor si a metodologiilor prevazute la alin. (1) lit. b) se face pe baza negocierii lor cu reprezentantii asociatiilor patronale de utilizatori.

Art. 131. – (1) Tabelele si metodologiile prevazute la art. 130 alin. (1) lit. b) se negociaza in cadrul unei comisii constituite din:

a) cate un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectiva, care functioneaza intr-un domeniu;

b) cate un reprezentant al principalelor asociatii patronale ale utilizatorilor dintr-un domeniu.

(2) Organismele de gestiune colectiva, precum si asociatiile patronale ale utilizatorilor, reprezentate in comisie, pentru fiecare domeniu, se desemneaza de catre Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor.

(3) Tabelele si metodologiile negociate se prezinta pentru avizare Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor care, in termen de 30 de zile, le inainteaza spre aprobare Guvernului.

(4) In situatia in care, in urma negocierilor, comisia nu a putut stabili, in termen de 90 de zile de la data constituirii ei, tabelele si metodologiile, acestea se prezinta pentru mediere Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor. In vederea medierii, Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor convoaca partile care au negociat, analizeaza punctele de vedere ale acestora si decide forma definitiva a tabelelor si a metodologiilor, pe care le inainteaza Guvernului spre aprobare, in termen de 30 de zile de la data primirii.

(5) Tabelele si metodologiile aprobate prin hotarare a Guvernului sunt obligatorii si pentru utilizatorii care nu au participat la negocieri.

(6) Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor poate fi sesizat cu o noua cerere de avizare a tabelelor si a metodologiilor, in vederea modificarii lor, de catre oricare dintre partile care le-au negociat, dar nu mai devreme de 3 ani de la aprobarea lor, in ceea ce priveste remuneratiile stabilite procentual.

(7) Remuneratiile stabilite in suma fixa se pot modifica periodic de catre organismele de gestiune colectiva, o data cu indexarea veniturilor, stabilita la nivel national. Acestea devin efective incepand cu luna urmatoare comunicarii lor catre utilizatori.

Art. 132. – Gestiunea colectiva a drepturilor de autor si a drepturilor conexe se poate face numai pentru operele si prestatile aduse anterior la cunostinta publica.

Art. 133. – (1) Organismele de gestiune colectiva, in cadrul negocierilor purtate conform art. 130 alin. (1) lit. b) in numele membrilor ale caror drepturi le gestioneaza nu pot pretinde utilizatorilor mai mult de 10% in total pentru drepturile de autor si, respectiv, 3% pentru drepturile conexe, din incasarile brute, iar in lipsa acestora, din cheltuielile ocazionate de utilizare.

(2) Colectarea sumelor datorate de utilizatori se va face de catre un singur organism de gestiune colectiva, pentru un domeniu, desemnat de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor, pe criteriul reprezentativitatii. Repartizarea acestor sume intre organismele de gestiune colectiva beneficiare se va face pe baza unui protocol negociat intre acestea.

Art. 134. – (1) Exercițarea gestiunii colective încredințate prin contractul de mandat nu poate restrânge în nici un fel drepturile patrimoniale ale titularilor.

(2) Gestiunea colectivă se exercită potrivit următoarelor reguli:

a) deciziile privind metodele și regulile de colectare a remunerației și a altor sume de la utilizatori și cele de repartitie a acestora între titularii de drepturi, cât și cele privind alte aspecte mai importante ale gestiunii colective trebuie să fie luate de membri, potrivit statutului;

b) titularii ale căror drepturi sunt gestionate de un organism de gestiune colectivă trebuie să primească periodic informații exacte, complete și detaliate despre toate activitățile organismului de gestiune colectivă;

c) în lipsa unei autorizații exprese din partea titularilor ale căror drepturi le gestionează, nici o remunerație percepută de un organism de gestiune colectivă nu poate fi utilizată în alte scopuri, cum ar fi cele culturale, sociale ori pentru a finanța activități de promovare, altele decât acelea de a acoperi costurile reale ale gestiunii de drepturi în cauză și de a repartiza acestora sumele care au rămas după deducerea acestor costuri;

d) sumele colectate de un organism de gestiune colectivă, după deducerea costurilor reale ale gestiunii colective, se impozitează potrivit prevederilor legale în materie. După alte deduceri autorizate de titularii de drepturi, în concordanță cu dispozițiile lit. c) sumele respective se repartizează între titulari proporțional cu utilizarea reală a operelor lor.

Art. 135. – (1) Organismele de gestiune colectivă sunt obligate să furnizeze Oficiului Român pentru Drepturile de Autor informații legate de exercitarea propriilor atribuții și să pună la dispoziția acestuia, în primul trimestru al fiecărui an, darea de seamă anuală, aprobată de adunarea generală statutară, și raportul comisiei de verificare a gestiunii economice și financiare.

(2) În cazul în care organismul de gestiune colectivă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 124 sau încalcă, în mod manifest și repetat, obligațiile prevăzute la art. 130 și la alin. (1) al prezentului articol, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate acorda organismului de gestiune colectivă un termen pentru intrarea în legalitate. Ca urmare a nerespectării acestor obligații, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate solicita instanței de judecată desființarea organismului de gestiune colectivă respectiv.

Art. 136. – Existența organismelor de gestiune colectivă nu împiedică pe titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe să se adreseze unor intermediari, persoane fizice sau persoane juridice specializate, pentru a fi reprezentați în negocierile cu titlu individual privind drepturile recunoscute prin prezenta lege.

CAPITOLUL II

Oficiul Român pentru Drepturile de Autor

Art. 137. – (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Română pentru Protejarea Drepturilor de Autor, organ de specialitate aflat în subordinea

Ministerului Culturii, isi schimba denumirea in Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor si functioneaza ca organ de specialitate in subordinea Guvernului, cu autoritate unica pe teritoriul Romaniei in ceea ce priveste evidenta, observarea si controlul aplicarii legislatiei in domeniul dreptului de autor si al drepturilor conexe, cheltuielile de functionare si de investitii fiind finantate integral de la bugetul de stat. Ministerul Finantelor va efectua modificarile corespunzatoare in bugetul de stat.

(2) Guvernul numeste pe directorul general al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, precum si un numar de 20 de arbitri dintre candidatii cu pregatire juridica desemnati de catre: organismele de gestiune colectiva, asociatiile de creatori, de artisti interpreti sau executanti si de producatori si organismele care grupeaza entitati a caror activitate profesionala are legatura cu utilizarea operelor, precum si organismele de radio si de televiziune.

(3) Arbitrii nu au calitatea de salariat al Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor si au dreptul la remuneratie pentru participarea la medierea tabelelor si a metodologiilor de colectare a drepturilor gestionate de catre organismele de gestiune colectiva, potrivit art. 130 alin. (1) lit. b) din prezenta lege.

(4) Printr-un regulament aprobat de Guvern vor fi stabilite normele privind structura personalului, organizarea si functionarea Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor, precum si functionarea corpului de arbitri.

Art. 138. – Atributiile Oficiului Roman pentru Drepturile de Autor sunt urmatoarele:

a) organizeaza si administreaza evidenta repertoriului de opere si de autori primit de la organismele de gestiune colectiva pentru drepturile de autor si drepturile conexe;

b) acorda avize pentru constituirea ca persoane juridice, in conditiile legii, a organismelor de gestiune colectiva si urmareste aplicarea legislatiei de catre organismele a caror constituire a avizat-o;

c) avizeaza, in conditiile legii, elaborarea si negocierea tabelelor si a metodologiilor stabilite de organismele de gestiune colectiva cu asociatiile patronale de utilizatori;

d) exercita, la cererea si pe cheltuiala titularilor unor drepturi protejate, functii de observare si de control asupra activitatilor ce pot da nastere la incalcari ale legislatiei dreptului de autor si a drepturilor conexe;

e) intervine, pe cale de mediere, in negocierile dintre organismele de gestiune colectiva si utilizatori, potrivit art. 131 alin. (4);

f) incheie procese-verbale de constatare a incalcarilor legii, in conditiile prevazute de Codul de procedura penala, si sesizeaza organele competente in cazul infractiunilor pentru care actiunea penala se pune in miscare din oficiu;

g) elaboreaza programe de instruire, de formare practica si teoretica in domeniul dreptului de autor si al drepturilor conexe;

h) intretine relatii cu organizatiile de specialitate similare si cu organizatiile internationale din domeniu, la care statul roman este parte.

CAPITOLUL III

Proceduri si sanctiuni

Art. 139. – (1) Incalcarea drepturilor recunoscute si garantate prin prezenta lege atrage raspunderea civila, contraventionala sau penala, dupa caz, potrivit legii. Dispozitiile procedurale sunt cele prevazute in prezenta lege, care se completeaza cu cele de drept comun.

(2) Titularii drepturilor incalcate pot solicita instantelor de judecata sau altor organisme competente, dupa caz, recunoasterea drepturilor lor, constatarea incalcarii acestora si pot pretinde repararea prejudiciului in conformitate cu normele legale.

(3) In cazul incalcarii unor drepturi recunoscute si protejate prin prezenta lege, titularii acestora pot cere instantei de judecata sau altor organe competente potrivit legii sa dispuna, de indata, luarea unor masuri pentru prevenirea producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea repararii acestora, dupa caz.

(4) De asemenea, titularii drepturilor incalcate pot cere instantei de judecata sa dispuna aplicarea oricareia dintre urmatoarele masuri:

a) remiterea, pentru acoperirea prejudiciilor suferite, a incasarilor realizate prin actul ilicit sau, daca prejudiciile nu pot fi reparate in acest mod, remiterea bunurilor rezultate din fapta ilicita, in vederea valorificarii acestora, pana la acoperirea integrala a prejudiciilor cauzate;

b) distrugerea echipamentelor si a mijloacelor aflate in proprietatea faptuitorului, a caror destinatie unica sau principala a fost aceea de productie a actului ilicit;

c) scoaterea din circuitul comercial prin confiscarea si distrugerea copiilor efectuate ilegal;

d) publicarea in mijloacele de comunicare in masa a hotararii instantei de judecata, pe cheltuiala celui care a savarsit fapta.

(5) Dispozitiile alin. (4) lit. c) nu se aplica pentru constructiile arhitecturale, daca distrugerea cladirii nu este impusa de circumstantele cazului respectiv.

Art. 140. – Constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 2 ani sau cu amenda de la 200.000 lei la 3 milioane lei, daca nu constituie o infractiune mai grava, fapta persoanei care, fara a avea autorizarea sau, dupa caz, consimtamantul titularului drepturilor recunoscute prin prezenta lege:

a) aduce o opera la cunostinta publica;

b) reprezinta scenic, recita, executa sau prezinta direct, in orice alta modalitate publica, o opera;

c) permite accesul public la bazele de date pe calculator, care contin sau constituie opere protejate;

d) traduce, publica in culegeri, adapteaza sau transforma o opera, pentru a obtine o opera derivata;

e) fixeaza pe un suport prestatia unui artist interpret sau executant;

f) emite ori transmite prin radiodifuziune sau prin televiziune o prestatie, fixata ori nefixata pe un suport, sau o retransmite prin mijloace fara fir, prin fir, prin cablu,

prin satelit ori prin orice alt procedeu similar sau prin orice alt mijloc de comunicare catre public;

g) prezinta intr-un loc public inregistrarile sonore ale unui producator;

h) emite ori transmite prin radiodifuziune sau prin televiziune inregistrarile sonore ale unui producator ori le retransmite prin mijloace fara fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar ori prin orice alt mijloc de comunicare catre public;

i) fixeaza programe de radio sau de televiziune sau le retransmite prin mijloace fara fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar ori prin orice alt mijloc de comunicare catre public;

j) comunica, intr-un loc accesibil publicului cu plata intrarii, programe de radio sau de televiziune.

Art. 141. – Constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 5 ani sau cu amenda de la 500.000 lei la 10 milioane lei fapta persoanei care isi insuseste, fara drept, calitatea de autor al unei opere sau fapta persoanei care aduce la cunostinta publica o opera sub un alt nume decat acela decis de autor, daca fapta nu constituie o infractiune mai grava.

Art. 142. – Constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amenda de la 700.000 lei la 7 milioane lei, daca nu constituie o infractiune mai grava, fapta persoanei care, fara a avea consimtamantul titularului drepturilor recunoscute prin prezenta lege:

a) reproduce integral sau partial o opera;

b) difuzeaza o opera;

c) importa, in vederea comercializarii pe teritoriul Romaniei, copii de pe o opera;

d) expune public o opera de arta plastica, de arta aplicata, fotografica sau de arhitectura;

e) proiecteaza public o opera cinematografica sau alta opera audiovizuala;

f) emite o opera prin orice mijloc ce serveste la propagarea fara fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, inclusiv prin satelit;

g) transmite o opera catre public prin fir, prin cablu, prin fibra optica sau prin orice alt procedeu similar;

h) retransmite o opera prin orice mijloc ce serveste la propagarea fara fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, inclusiv prin satelit, sau retransmite o opera prin fir, prin cablu, prin fibra optica sau prin orice alt procedeu similar;

i) emite sau transmite intr-un loc accesibil publicului o opera radiodifuzata sau televizata;

j) reproduce prestatia unui artist interpret sau executant;

k) difuzeaza prestatia unui artist interpret sau executant;

l) reproduce inregistrarile sonore ale unui producator;

m) difuzeaza inregistrarile sonore ale unui producator, inclusiv prin inchiriere;

n) importa, in vederea comercializarii in Romania, inregistrarile sonore ale unui producator;

o) reproduce programe de radio sau de televiziune, fixate pe orice fel de suport;

p) difuzeaza, inclusiv prin inchiriere, programe de radio sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

r) importa, in vederea comercializarii in Romania, programe de radio sau de televiziune fixate pe orice fel de suport.

Art. 143. – Constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amenda de la 500.000 lei la 5 milioane lei, daca nu constituie o infractiune mai grava, fapta persoanei care:

a) pune la dispozitia publicului prin vanzare sau prin orice alt mod de transmitere cu titlu oneros ori cu titlu gratuit mijloace tehnice destinate stergerii neautorizate sau neutralizarii dispozitivelor tehnice care protejeaza programul pentru calculator;

b) refuza sa declare organelor competente provenienta exemplarelor unei opere sau provenienta suporturilor pe care este inregistrata o prestatie ori un program de radio sau de televiziune, protejate in temeiul prezentei legi, aflate in posesia sa in vederea difuzarii.

Art. 144. – Actiunea penala se pune in miscare in cazul infractiunilor prevazute la art. 140, 141 si 142 lit. a), c), j), l), n) si o), la plangerea prealabila a persoanei vatamate in sensul prezentei legi.

Art. 145. – Actele incheiate de Oficiul Roman pentru Drepturile de Autor in exercitarea atributiilor sale de control, conform art. 138 lit. d) si f), urmeaza regimul prevazut de art. 214 din Codul de procedura penala.

TITLUL IV

Aplicarea legii. Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 146. – Dispozitiile prezentei legi se aplica in oricare dintre urmatoarele situatii:

A. operelor:

a) care nu au fost aduse inca la cunostinta publica si ai caror autori sunt cetateni romani;

b) care nu au fost aduse la cunostinta publica si ai caror autori sunt persoane fizice sau juridice cu domiciliul ori cu sediul in Romania;

c) care au fost aduse la cunostinta publica prima data in Romania sau care au fost aduse la cunostinta publica pentru prima data in alta tara si simultan, dar nu mai tarziu de 30 de zile, in Romania;

d) de arhitectura construite pe teritoriul Romaniei;

B. prestatiilor artistilor interpreti sau executanti:

a) care au loc pe teritoriul Romaniei;

b) sunt fixate in inregistrari sonore protejate de prezenta lege;

c) nu au fost fixate in inregistrari sonore, dar sunt transmise prin emisiuni de radio sau de televiziune protejate de prezenta lege;

C. inregistrarilor sonore:

a) ai caror producatori sunt persoane fizice ori juridice cu domiciliul ori cu sediul in Romania;

- b) a caror prima fixare pe un suport material a avut loc pentru prima data in Romania;
 - c) aduse la cunostinta publica prima data in Romania sau aduse la cunostinta publica pentru prima data in alta tara si simultan, dar nu mai tarziu de 30 de zile, in Romania;
- D. programelor de radio si de televiziune:
- a) emise de organisme de radiodifuziune si de televiziune cu sediul in Romania;
 - b) transmise de organisme transmitatoare cu sediul in Romania.

Art. 147. – Strainii, titulari ai dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, beneficiaza de protectia prevazuta prin conventiile, tratatele si acordurile internationale la care Romania este parte, iar in lipsa acestora, beneficiaza de un tratament egal cu cel al cetatenilor romani, cu conditia ca acestia sa beneficieze, la randul lor, de tratament national in statele respective.

Art. 148. – (1) Existenta si continutul unei opere se pot dovedi prin orice mijloace de proba, inclusiv prin includerea acesteia in repertoriul unui organism de gestiune colectiva.

(2) Autorii si alti titulari de drepturi sau detinatorii de drepturi exclusive ale autorilor, la care se face referire in prezenta lege, au dreptul sa inscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale operelor, mentiunea de rezervare a exploatarii acestora, constand in simbolul C inconjurat de un cerc, insotit de numele lor, de locul si anul primei publicari.

(3) Producatorii de inregistrari sonore, artistii interpreti sau executanti si alti detinatori de drepturi exclusive ale producatorilor sau ale artistilor interpreti sau executanti la care se face referire in prezenta lege au dreptul sa inscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale inregistrarilor sonore sau audiovizuale ori pe invelisul care le contine, o mentiune de protectie a drepturilor lor, constituita din simbolul P inconjurat de un cerc, insotit de numele lor, de locul si anul primei publicari.

(4) Pana la proba contrara se prezuma ca drepturile exclusive semnalate prin simbolurile C si P exista si apartin persoanelor care le-au utilizat.

(5) Dispozitiile alin. (2), (3) si (4) nu conditioneaza existenta drepturilor recunoscute si garantate prin prezenta lege.

(6) Autorii de opere si titularii de drepturi, o data cu includerea operei lor in repertoriul organismului de gestiune colectiva, isi pot inregistra si numele literar sau artistic, exclusiv in vederea aducerii acestuia la cunostinta publica.

Art. 149. – (1) Actele juridice incheiate sub regimul legislatiei anterioare isi produc toate efectele conform aceleia, cu exceptia clauzelor care prevad cesiunea drepturilor de exploatare a totalitatii operelor pe care autorul le poate crea in viitor.

(2) Beneficiaza de protectia prezentei legi si operele create anterior intrarii in vigoare a acesteia, inclusiv programele pentru calculator, inregistrarile sonore, operele cinematografice si audiovizuale, precum si programele organismelor de radiodifuziune si de televiziune, in conditiile prevazute la alin. (1).

(3) Durata drepturilor de exploatare asupra operelor create de autorii decedati inainte de intrarea in vigoare a prezentei legi si pentru care au expirat termenele de protectie se prelungeste pana la termenul de protectie prevazut in prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea in vigoare a prezentei legi.

Art. 150. – (1) Utilajele, schitele, machetele, manuscrisele si orice alte bunuri care servesc direct la realizarea unei opere ce da nastere unui drept de autor nu pot face obiectul unei urmariri silite.

(2) Sumele datorate autorilor ca urmare a utilizarii operelor lor beneficiaza de aceeasi protectie ca si salariile si nu pot fi urmarite decat in aceleasi conditii. Aceste sume sunt supuse impozitarii conform legislatiei fiscale in materie.

(3) Sunt scutite de taxa de timbru actiunile si cererile civile nascute din raporturile reglementate de prezenta lege, precum si din caile de atac aferente acestora, introduse de titularii dreptului de autor sau ai drepturilor conexe ori de persoanele fizice sau juridice care ii reprezinta.

Art. 151. – Litigiile privind dreptul de autor si drepturile conexe sunt de competenta organelor jurisdictionale, potrivit prezentei legi si dreptului comun.

Art. 152. – Organismele de gestiune colectiva care functioneaza la data intrarii in vigoare a prezentei legi sunt obligate sa se conformeze dispozitiilor art. 125, in termen de 6 luni de la intrarea in vigoare a prezentei legi.

Art. 153. – Dispozitiile prezentei legi se completeaza cu dispozitiile dreptului comun.

Art. 154. – (1) Prezenta lege intra in vigoare la 90 de zile de la data publicarii ei in Monitorul Oficial al Romaniei.

(2) Pe aceeasi data se abroga Decretul nr. 321 din 21 iunie 1956 privind dreptul de autor, cu modificarile ulterioare, precum si orice alte dispozitii contrare.

(3) Pana la aprobarea tabelelor si a metodologiilor negociate conform prevederilor art. 131 din prezenta lege, se aplica tarifele stabilite prin actele normative in vigoare.

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor in sedinta din 19 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art.74 alin. (1) din Constitutia Romaniei.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR
ADRIAN NASTASE

Aceasta lege a fost adoptata de Senat in sedinta din 20 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constitutia Romaniei.